

Nr 59.

Godkänd av första kammaren den 29 februari 1936.

Godkänd av andra kammaren den 29 februari 1936.

*Riksdagens förordnande för revisionssekreteraren T. P. J. Petersson
att vara riksdagens militieombudsman.*

Vi, svenska folkets valda ombud, som till lagtima riksdag församlade äro, göra veterligt: att sedan, enligt vad §§ 96 och 97 regeringsformen samt § 68 riksdagsordningen stadga och förmå, våra valmän den 22 februari 1936 i laga ordning utsett revisionssekreteraren Torsten Paul Jonathan Petersson att bekläda militieombudsmansämbetet; så vilja vi i kraft härav hava förordnat honom, Torsten Paul Jonathan Petersson, att vara riksdagens militieombudsman, varvid honom åligger att ställa sig till efterrättelse rikets grundlagar och laga stadgar jämte den särskilda instruktion, som av oss blivit för militieombudsmannen antagen; och kommer han att åtnjuta de lönevillkor och övriga förmåner, som detta ämbete anslagna äro.

Till yttermera visso hava vi detta förordnande underskrivit och med riksdagens insegel bekräftat, som skedde i Stockholm den 29 februari 1936.

På riksdagens vägnar.

Nr 60.

Godkänd av första kammaren den 29 februari 1936.

Godkänd av andra kammaren den 29 februari 1936.

*Riksdagens förordnande för byråchefen F. G. S. Centerwall att
vara riksdagens militieombudsmans efterträdare.*

Vi, svenska folkets valda ombud, som till lagtima riksdag församlade äro, göra veterligt: att som, i överensstämmelse med föreskrifterna i § 97 regeringsformen och § 68 riksdagsordningen, våra valmän den 22 februari 1936 i laga ordning utsett byråchefen Frans Gustaf Sture Centerwall att i de händelser, nämnda grundlagar omförmåla, riksdagens militieombudsman efterträda samt att utöva ämbetet under den tid, militieombudsmannen kan vara av svår sjukdom eller annat laga förfall därifrån hindrad; så vilja vi i kraft härav hava förordnat honom, Frans Gustaf Sture Centerwall, att i nämnda fall militieombudsmansämbetet förvalta, därvid han har att ställa sig till efterrättelse rikets grundlagar och laga stadgar jämte den särskilda instruktion, som av oss blivit för militieombudsmannen antagen.

Till yttermera visso hava vi detta förordnande underskrivit och med riksdagens insegel bekräftat, som skedde i Stockholm den 29 februari 1936.

På riksdagens vägnar.

Nr 61.

Godkänd av första kammaren den 28 februari 1936.

Godkänd av andra kammaren den 28 februari 1936.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion angående ändring i kommunalförfattningarnas bestämmelser om tiden för offentliga stämmor.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 12.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion, nr 520 i andra kammaren, hemställes, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag till sådan ändring av nu gällande kommunalförfattningar angående tiden för offentliga stämmor, att de kommunala samfundens medlemmar i största möjliga omfattning beredas tillfälle att deltaga i dessa stämmor.

Jämlikt 17 §, 1 mom., i lag om kommunalstyrelse på landet må ordinarie kommunalstämma i december beträffande ordinarie kommunalstämma eller kommunalstämmor under nästföljande år besluta, å vilken dag sådan stämma skall hållas eller huruvida stämma skall hållas å sön- eller helgdag. Motsvarande stadgande återfinnes beträffande allmän rådstuga i 39 § i lag om kommunalstyrelse i stad samt beträffande kyrkostämma i 14 §, 1 mom., i lag om församlingsstyrelse. Varje kommun eller församling äger följaktligen frihet att själv, med beaktande av rådande lokala förhållanden, avgöra, vilka dagar som bäst lämpa sig för hållande av de offentliga stämmorna. Med hänsyn till de synnerligen olikartade förhållandena i skilda delar av landet låter det sig över huvud icke göra att fastställa någon viss för alla kommuner gemensam dag såsom den för dessa stämmor lämpligaste. Det borde anses självklart, att dessa stämmor utsättas till sådana dagar, då största möjliga antal röstberättigade med minsta möjliga olägenhet kunna närvara vid desamma. Inom vissa kommuner torde sön- och helgdagar vara att föredraga, inom andra åter kan utsättandet av offentliga stämmor till sön- och helgdag i allmänhet betraktas såsom mindre lämpligt och i stället en söckendag, exempelvis efter den vanliga arbetstidens slut, vara den för flertalet lägligaste tiden. Men då i vissa fall synes ha inträffat, att behörig hänsyn icke tagits till det stora flertalet röstberättigade, finner riksdagen önskvärt, att en lagändring sker till förekommande härav, t. ex. genom föreskrift, att den sista ordinarie stämman under året, som har att bestämma om tiden för nästa års stämmor, skall äga rum å viss dag. De röstberättigade bliva därigenom tillförsäkrade en verklig möjlighet att i varje kommun eller församling själva